

1743

פרוטוקול מס' 118/ב

מישיבת וועדת הכספים

ביום ד', י"ג בסיון תשי"ז - 12.6.1957 בשעה 8.50

נ כ ח ו :

- י. גורי - יו"ר
- י. בדר
- א. בן-אהרן
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ז. סוזאניב
- י. ספיר
- י. פורדר
- מ. קלמר
- י. קרבמן
- ח. רובין

חברי הוועדה:

- סגן שר הדתות מר ורהפטיג
- מר ביאלר - מטעם משרד הדתות
- מר רימון - מטעם המוסד לביטוח לאומי
- מר תיג - מטעם משרד האוצר
- מר נחליאלי - מטעם משרד האוצר
- מר שלגי - מטעם משרד המשפטים.

סוזאניב:

1. שינוי תעריפים בדמי קבורה
2. סלידת כניש גישה למשרד מבקר המדינה.
3. סימוס בעודפי תקציב - משרד מבקר המדינה.
4. *מאזן - התשלום*

סדר-היום:

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה. תוך הדיון הקודם התעוררו שאלות בדבר סדרי הקבורה וחברות קדישא. לפנינו הבקשה לאשר תעריפי הקבורה. אם לא נעשה זאת עתה ונדחה את הדבר - מאיימות חברות קדישא בהפסקת ההסכמים ובביטולם. מצאנו לנכון להזמין את סגן שר הדתות ואת ב"כ המשרד מצד אחד ואת נציג המוסד לביטוח לאומי מצד שני, אולם אינני נוטב שזו השעה להרחיב את היריעה.

סגן שר הדתות ז. ורהפטיג: אמסור אינפורמציה קצרה על כל אשר נתחדש בשנה זו מאז הדיון הקודם בנושא זה.

ההסכם בין חברות קדישא לבין המוסד לביטוח לאומי פועל כהלכתו ולשבועות רצונו של הצבור, פרט אולי לחיפה, ועל כך עוד ארחיב את הדבור. ההסכם פעל ופועל לאור העקרונות שנקבע. המוסד לביטוח לאומי משלם את דמי הקבורה שנקבעו ואושרו על ידי ועדת הכספים וכך מצאנו את פתרונה בעיית הלנת הסת. אין עוד אשהיה בקבורת סתים ובהלנת סתים. ברור שהסכם זה סקיף אך את צבור הטבוטחים ואיננו סקיף את הלא-טבוטחים, אולם אם המדובר במקרים סוציאליים, הרי שבמקומות הקטנים נכנס לזה משרד הדתות, ואילו בערים הגדולות - חברות קדישא. לא היו השנה מקרים של הלנת הסת.

המת. עצם ענין הקבורה מצא את פתרונו פרט לענין חיפה. כדי להסדיר בעיית הרשיונות למצבות השתדלנו תוך כדי השנה לפרסם תקנות שונות. שר הדתות פרסם תקנות על סמך פקודת העדות הדתיות, תקנות בדבר אגרות ספורטסו ביום 10.31.56. בתקנות אלה נקבע שמועצה דתית וכן מועצה או חברה קדישא כאמור בתקנות 27 לתקנות כנסת ישראל, רשאים באישור שר הדתות להטיל אגרות בעד השירותים הניתנים על ידיהם.

על סמך תקנות אלה הוציא מר ביגלר הוראות האוסרות: "בהתאם לכך אנו קובעים את ההוראות הבאות:

(א) עליכם לקרא בהקדם לישיבת המועצה ולהחליט על שעורי האגרות בעד השירותים הניתנים על ידיה, הן אגרות בעד שירותי הקבורה עצמה והן אגרות הנגבים לאחר הקבורה ולהעביר את ההחלטות לאישור השר.

(ב) לפני עריכת ההלוואה רשאית חברה קדישא לדרוש את הסכום הקבוע בהסכם עם המוסד לבטוח לאומי כתשלום או כפקדון. על כל פנים אין להלין את הנפטר ואין לעכב את הקבורה בגלל דרישות כספיות.

(ג) ליד כל חברה קדישא, מועצת בית-עלמין ומועצה דתית תוקם ועדת הערכה, של לא פחות משלושה חברים, שבמטותה להעריך ולקבוע את שעורי התשלומים בכל מקרה שייגבו אחרי הקבורה במסגרת התעריפים המאושרים על ידי שר הדתות.

(ד) ליד כל חברה קדישא, מועצת בית-עלמין ומועצה דתית תוקם ועדת ערעורים שתהיה מורכבת מאישי צבור, ולא פחות משלושה חברים, שמתפקידה לספל בערעורים שיוגשו על ידי המעוניינים.

הרכב הועדה טעון אישור שר הדתות.

לשם יש להגיש לשר הצעת מועמדים במספר כפול שמתוכה יאשר כב' השר את חברי הועדה.

תקנות אלה הובאו על ידי מנהל המחלקה ואלה הועברו לחברות קדישא בצירוף ההוראות הפנימיות.

יוצא שסמיוס ואילך לא יכולות חברות קדישא לקבל אגרות ללא אישור שר הדתות, ובהוראות מצויינים שלשה דברים: (א) קביעת תעריף קבוע מאושר על ידי שר הדתות; (ב) ועדת הערכה על ידי כל חברה קדישא ומועצה דתית או מועצת בית-עלמין; (ג) ועדת ערעורים. ההבדל בין שתי הועדות הוא בזה שהראשונה תוקם על ידן ואילו ועדת הערעורים על ידי שר הדתות.

הוראות אלה עוברו בהתייעצות עם חברות קדישא בכל הארץ, והדבר לא יהיה נתון יותר לשרירות לב.

בחיפה לא פועל ההסכם עם הביטוח הלאומי. חיפה לוחמת נגד משרד הדתות. מועצת בית העלמין בחיפה היא מוסד שהוקם על ידי עיריית חיפה. איני מאשים את העירייה אם כי גם היא האשמה, אולם שם עומד בראש חברה קדישא אדם ששרם התרגל עדיין לקיומה של הטדינה ועושה לפי ראות עיניו. על סמך התקנות האלה נוכל לחייב גם אותו לקיים את ההסכם עם המוסד לביטוח לאומי.

מר ריסנון:

אחת השאלות שנתעוררו שעה שטפלה הועדה בנושא זה הייתה שאלת דמי הקבורה לגבי הלא-יהודים, וזה אחד הנימוקים לכך שכתוב מוסד צבורי, כי רק כך יכולים אנו לאפשר לסבוטחים הלא-יהודים לקבל את דמי הקבורה.

לגבי היהודים יכול אני לאשר את דברי סגן שר הדתות. בעזרת משרד הדתות ובשיתוף פעולה מלא עם משרד הדתות חתמנו הסכמים ברוב המקורות בארץ.

התכנון הסכמי גם עם לא-יהודים: הכנסיה הלטינית, היוונית-קטולית, הפרונוביטית, האורתודוקסית והאנגליקנית-אפיסקופית. זה כולל את כל העדות הלא-יהודיות פרט למוסלמים. אצל המוסלמים נתקלנו בקשיים רציניים בגלל סדרי הקבורה המיוחדים אצלם, כי המשפחה עצמה היא המטפלת בקבורה הט. רק לאחר בירורים ממושכים הוקמו ועדות סיעצות לצורך זה גם אצל המוסלמים ונחתמו הסכמים עם הוועדות של המוסלמים ביו, לוד ורמלה, בצרת, עכו וח'יפה. כך כוסה חלק מהמוסלמים וכוונתנו להגיע גם אל היישובים הפרונוביטים בה מרוכזת אוכלוסייה מוסלמית.

ח. רובינ: ברור שיש בהוראות פנימיות אלה צעד חשוב קדימה לקראת הטלת פיקוח על חברות קדישא. מולם חושבני, וטבחינה משפטית גרידא, שמוטב לפרסם חלק מהדברים לא כהוראות פנימיות, אלא כתקנות, אם כי אינני מייחס לנקודה זו חשיבות מכרעת.

אני מציין את ההתקדמות, אולם אינני יכול להתעלם מן העובדה שעוד רבים הדברים שלא תוקנו.

לא יתכן ש'ענין הקבורה יישאר בידי ארגונים שהם ארגונים דתיים טבחינת החוק. אני פונה למשרד הפנים ולמשרד הדתות גם יחד: יש להסדיר את הדברים כך שהמטובה על ענין הקבורה יהיו הרשויות הטקומיות, אם כי לא צריך להוציא את חברות קדישא מהענין, והן יכולות להישאר כמכשיר של ביצוע, אולם לא יתכן להשאיר ענין הקבורה בידי גופים שאין להם סמך חוקי.

אין בכוונתי להוציא את אותם הגורמים הנוכחיים לקבורה את הגיון הדתי מהענין, אולם הבעלות על בתי העלמין ועל עניני הקבורה צריכה להיות בידי הרשות המקומית. האחריות התקציבית, האדמיניסטרטיבית, ענין רכישת הקרקע, הקטת הבניינים - הכל בידי הרשות המקומית, והטועה הדתית גם היא אינה אלא חלק מהרשות המקומית.

נקודה שניה - אני פוסל את ענין הפקדון. יתכן ויש להנהיג כרטיסים לכבוטחים, אולם אין להטיל על אדם בשעת אסון לחפש הלוואה כדי להפקיד פקדון. ענין הפקדון הורס לגמרי את הטעם הטבושי שיש בהנהגת דמי הקבורה. אני תובע לבטל את ענין הפקדון.

שאלת המצבות נשארה פגומה, וכוונתי - טתן תשלומים בשביל קבלת רשות למצבות. אינני יודע באיזו סידה טכוסה דבר זה בתקנות שהוציא שר הדתות. קודם כל אני רואה שאין כאן חובה לפרסם את התעריפים האלה. כתוב "רשמי" ולא "חייב". הנוהג הוא כזה שהתשלום שתובעים בשביל הרשות להעמיד מצבות כמחיר המצבה.

הינ"ר י. גורני: לא אכנס לבעיה היסודית של קיום חברה קדישא והקשר שבינה לבין הרשות המקומית. במסגרת הבירור הזה אין לנו מפשרות לעשות זאת. אם אנו רוצים לדון בכך - בכניסה לסדר היום.

א. הרצפלד: השאלה הזאת היא פשוטה ואינה מסובכת, ונדמה לי כי אין חילוקי דעות בענין זה.

נדמה לי כי על ידי פתרון שאלת הקרקע נוכל לפתור את הבעיה כולה, והייתי רוצה ש'נביע שאלה כי הקרקע תהיה בבעלות הרשויות הטקומיות. כן הנני מציע טזיגה בין הרשות המקומית לבין חברה קדישא.

הדבר האחרון - ענין הפקדון. אני מציע לבטל את הפקדון. לרוב הלא-מבוטחים הם העולים החדשים וכל נקשה דווקא עליהם. הובטח לנו כי ייטצא הסדר בענין זה. הסדובר אך בחלק קטן של אנשים, אותו חלק שאינו מבוטח, והוא אך קטן ביותר.

אני מסכים עם יו"ר הועדה שאי אפשר לטפל בכל
הבעיות הללו אגב אישור התעריפים.

מ. קלמר:

ברור שלא תהיה התנגדות לחברות קדישא לקבור כל
מת ומת מבלי לבקש פקדון אם המוסד לביטוח לאומי יהיה האחראי לתשלום.
אולם יש להצטרף על ענין חיפה.

אני מסכים להצעת חבר הכנסת הרצפלד.

י. בן-אהרן:

כל חברי הועדה שותפים לדעה שיש לעשות כל מאמץ
בכדי לא לגרום למשפחת הנפטר עגמת נפש טיזתרת.
יש לצמצם הכל כדי לסלק את הקושי הזה ולמצוא הסדר טוב. יתכן ועל ידי
פנקס.

היו"ר י. גורי:

כן מאוחדים חברי הועדה בדעה שיש לתת את הדבר
לבעלותה של הרשות המקומית. גם לכך איננו מתנגדים.

לא, זה עוד מצריך דיון.

מ. קלמר:

טוב. אנו מביעים על כל פנים את משאלתנו שתימצא
דרך בכדי לסלק או לצמצם עד כדי מינימום את
הקושי הנגרם על ידי הפקדון.

היו"ר י. גורי:

ועדת הכספים מציינת ברצון את ההתקדמות הרבה
שחלה בענין זה מאז הדיון האחרון.

ברצוני להוסיף כמה משפטים.

מר דיטון:

קודם כל בענין הפקדון. כבר לאחר הדיון שהיה
בועדת הכספים ומבלי לחכות להמלצתה הרשמית של הועדה, התחלנו לבדוק
את הסידורים על סנת למצוא דרך לבטל את הפקדון מצד אחד ולא להיכנס
להתחייבויות שהן בניגוד לחוק ולשלם דמי קבורה בעד לא-טבוטחים מצד שני.

הציע חבר הכנסת רובין להכניס פנקס, אולם אין
בזה כדי לפתור את הבעיה. אין אנו יכולים לחייב את המבוטח לגשת כל
חצי שנה למוסד ולהחתיים את הפנקס, ואם לא יעשה כן - אין אנו יודעים אם
עשה את תשלומיו בסדר. הפנקס לא יוכל להעיד על מצב תשלומיו.

ברור שלגבי שכירים כמעט ולא נתקלנו בקשיים. גם
חברות קדישא אינן עוטדות על ענין הפקדון כשהמדובר בשכירים.

אם תהיה ההוראה לקבוע את כל טתים מבלי לקחת
פקדון ומבלי להתחשב אם היה האדם מבוטח אם לא -
מה יהיה ההפסד הטוטאלי?

י. ספיר:

הדבר היה טגיע ל-50 אלף עד 75 אלף ל"י בנספות
לשנה.

מר דיטון:

אולם חלק מזה היה ששלם. כל הענין הוא 40 אלף ל"י.

י. ספיר:

סגן שר הדתות ז. ורהפטיג: לא אתעכב על הבעיה הכללית, כי צדק היו"ר באסרו שהדבר שייך לדיון בהצעת חוק הכרעות הדתיות. הצעת חוק זו טרונחת במטשלה ואנו מסתדלים לזרו את הדיון בה. הדיון הכללי יתקיים וזני סקווה שהמטשלה תיפנה אי-פעם לדון בכך.

העיר חבר הכנסת רובין הערה נכונה: יש לפרסם את התעריפים. נכון. נפרסם את התעריפים ברשומות.

כן נדון בהצעת חבר הכנסת רובין ונראה אלא אילו הוראות אפשר לפרסם בתקנות.

אשר לפקדון. לא אנו דרשנו קיומו של הפקדון. הדבר נעשה לפי בקשתו של הביטוח הלאומי ולנוחיותו. הסוסד לביטוח לאומי מקפיד מאד על החוק, ויש מקרים כאובים לא מעטים. משפחות רבות טובלות בגלל איחור בתשלום של יום אחד בלבד. הוא הדין בענין הפקדון, אולם ההוראה שנתן משרד הדתות היא שלא להלין בשום פנים ואופן טת. אין כל חשש של הלנת הסת במקרה והמטשפתה אומרת שאין כיכלתה לשלם.

אשר ללא מבוטחים. התעריף לגבי הלא-מבוטחים הוא כתעריף לגבי המבוטחים, ואין כל הבדל. משפחה בעלת מטצעים היא המשלמת, אולם זו שאין לה - הרי במקומות הקטנים נופק העול על משרד הדתות ואילו במקומות הגדולים - בערים - על חברות קדישא.

היו"ר י. גורני: אני מציע לוועדה לאשר את שינוי התעריפים בתקנות דמי קבורה החל ס-1.4 שנה זו.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר שינוי התעריפים בתקנות דמי קבורה - בתקלה.

היו"ר י. גורני: ועדת הכספים טביעה את רצונה ומשאלתה שיעשה כל טאטץ הן מצד הביטוח הלאומי והן מצד משרד הדתות כדי לסלק טת התקלה הזאת ולצמצמה עד כדי המינימום ההכרחי בכל הדרכים האפשריות.

2. סלילת כביש גישה למשרד מבקר המדינה

היו"ר י. גורני: אני רוצה להביא לאישורה של ועדת הכספים שורת בעיות שעסקנו בהן אהטול בוועדת המשנה. ראשון - סלילת כביש גישה למשרד מבקר המדינה. ועדת המשנה בהרכב חברי הועדה בדר, סוזנטיב, קרגטן ואנוכי החליטה פה אחד להמליץ בפני הועדה לאשר את הדבר.

י. ספיר: הענין תמוה בעיני מצד עיריית ירושלים. עיריית ירושלים אינה היחידה בארץ ואין זה מקרה ראשון - עירייה עומדת בפני בעייה של סלילת כביש. הטדובר בטוסד שהצבור נזקק לו, וכל עירייה שוקלת את העדיפויות ומביאה בחשבון את הנתונים. אני מציע לכתוב לעיריית ירושלים שאין זה לכבודה להיזקק בענין זה לוועדת הכספים.

היו"ר י. גורני: אני מסכים אתך בהחלט. הענין יוצא דופן. אולם יודע אני שזו תקלה שצריך לסלקה. סותר לכתוב לעיריית ירושלים אולם בלשון זהירה. עלינו להודיע לעירייה כי הדבר עורר בנו תסייה.

ה צ ב ע ה

ההצעה - אושרה.

ועדת הכספים

12.6.1957

חוק מילווה עממי מיוחד.

היו"ר י. גורלי:

לפנינו הנוסח המתוקן של הצעת חוק מילווה עממי מיוחד. בסעיף 2 הארכנו את התקופה ב-3 חדשים. הוועדה מציעה לאשר את שלושת הסעיפים הראשונים.

ה ח ל ט ה :

לאשר את שלושת הסעיפים הראשונים.

היו"ר י. גורלי:

בסעיף 4 רוצה האוצר להבטיח עצמו, ובעיקר, מאחר שישנם אגרות שאינן נמצאו בידי אלה להם הן טייכות. חבר-הכנסת בדר מציע, כי סעיף זה יימחק לגמרי ועל-ידי פרסומים טובים עד ה-31.12. האוצר היה לצאת את מסכת האגרות הנלה עד אינו מסוג אולם מר הניג עומד על דעתו שיש צורך בסעיף הזה.

י. טפירה:

מה יהיה המצב החוקי כאשר, למשל, מכר לי אגרת הרטומה על שמו של חבר-הכנסת בדר, ויש כאן זיוף חתימה. אחר-כך אבוא עם האגרת ואומר שזוהי חתימתו של חבר-הכנסת בדר וחבר-הכנסת בדר יגיד שאין זו חתימתו, האם אז יהיה עלי לחפש את מר הניג?

מר הניג:

למעשה הוצאנו את האגרות בצורה כזו שיש בה שני חלקים: החלק האחד עם הסם למעלה והחלק השני - זוהי האגרת עצמה. החלקים. אולם לאחר ה-3.3. למען הקל בהעברת האגרת. כל זמן שהיא ניתנת להעברה מסתמסים בשני ישתמש בה האיש רק בחלק אחד. זאת עשינו

היו"ר י. גורלי:

מאחר והמעשה אינו מלישב עם ההלכה וכנראה ישנה כאן איזו שהיא תקלה שלא הפסידו מראש שלא יפלו שיבושים כה רבים, יש למצוא דרך כיצד לצאת מהמבוכה.

נוסף לכך, איננו רוצה לעמוד בפנינו ברויטות עם חברי-הכנסת בדר. לכן, גם אני מציע למחוק את סעיף 4 ואין שום טענה נה גדולה.

מר הניג:

מאחר שכך הם פני הדברים, אני מבקש לדחות את הישיבה לעוד יום אחד כדי שאוכל לקבל את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה.

י. קרגמן:

האם אי-אפשר לקבל את סעיף 4 כפי שהוא ולהוסיף הערה פנימית שהדבר ייעשה באופן אינדיבידואלי?

היו"ר י. גורלי:

אני מסכים; תהיה התייעצות משפטית כדי לברר אם מותר היה באופן טכני להוציא אגרות שאינן למוכז; ואז יש להביא בהשבון את ענין המחיקה. כן ישנה הצעתו

ס. ז.

ועדת הכספים

12.6.1957

חוק מילווה עממי מיוחד

הצעות להעלאת הפטור

היו"ר י. גוריי:

של חבר-הכנסת קרגמן שאנו מתחייבים באופן פנימי - דבר זה יחייב אותנו וכל ועדת כספים שתבוא אחר-כך - שהאזרח אשר יתבע את כספו יוכל לקבלו ולא יבולע לו.

נוסף לכך, אני מציע ליועצים המספטיים שיסתפר בהתייעצותם גם את חברי-הכנסת בדרך ורובין.

הצעות להעלאת הפטור:

מר נחליאלי:

הצעתנו היא שהפטור על מגרשים יועלה. מגרשים שמחירם מ-500 ל"י עד 1000 ל"י יהיו פטורים ממש רכוש; מגרשים שמחירם מ-1000 ל"י עד 1500 ל"י ישלמו מס-בטיעור של 0,5%; ומגרשים שמחירם למעלה מ-1500 ל"י ישלמו מס בטיעור של 1,2%. הארכת תוקפו של החוק היא לטנתיים.

ח ח ל ט ח

לקבל את הצעת האוצר.

שזלרת:

י. קרגמן:

קראתי בעתונות ושמעתי באספות חשונות שנאמר, כי מאזני אתא-כורדני אינם עדוכים בצורה הרגנת. לכן הם אינם מסקפים את מצבם הכספי לגרום לתשלומי מס-הכנסה שלא בממדים אמיתיים. האם סר האוצר או סר מסחר ותעטיה מוכנים לבחון את הדבר לא רק לגבי תשלומי מס-הכנסה, אלא כדי לשמור על יסודות החגינות במסטר שלנו.

ישנם אנשים הנוסעים לחוץ-לארץ שלא בסליחות ומוקצב לחם מטבע זר בסך של 10 דולרים. ידוע שכיום זה איננו מספיק אפילו כדי יום אחד לבלות בחוץ-לארץ. אף ניתנות עצות במשרדי הנסיעות כיצד להשיג מטבע זה. לדעתי, דבר זה פוגע במלטר החיים. האם אין לחפש דרך כיצד לספק את המטבע הזר, יש לבדוק תחילה אם זה נכון. כן יש לחפש איזו שהיא דרך מאחר והאנשים קיבלו רשיונות יציאה שיקבלו גם את המטבע הדרוש. וזאת, כדי למנוע אי-הגינות מתפשטת.

א. חרצפלד:

תופעה שכיחה היא היום שבאים לארץ אנשים בעלי מקצועות חופשיים, כמו, אצרונומים אשר מכון ויצמן ותחנת הנסיונות יכולים לקלוט אותם והיו עושים זאת ברצון רב. אולם שמעתי על מקרה מצער מאד בקצ' לאגרונום אחד שבא מפולניה, אשר הסתובב בארץ שבועות מספר ונסע חזרה. שאלתי בתחנת הנסיונות כיצד עושים דבר כזה והם ענו לי, כי אין להם תקציב. שאלתי זו מכוונת לאוצר או למשרד מסחר ותעטיה, הייתכן שיהיה כדבר הזה, שאם בא בעל מקצוע ואין זה עולה שכום כסף כה גדול כדי לקלוט אותו, האם אנו יכולים לפסוח על דברים כאלה?

/. . .

ט. ז.

ועדת הכספים
12.6.1957
טאלות.

א. הרצפלד:

בזמנו נתקבלה המלצה בוועדת הכספים
המעלה את תשלום הנזיקין לתושבי הספר מ-75% ל-90%. דבר זה נוגע
בעיקרו לתושבי רצועת עזה. אזי כאשר קורים מקרים מסויימים עוברים חדשים
עד אשר הם מקבלים את התשלומים; נוסף לכך, הם מקבלים רק 75% ולא 90%.
אני תובע קיום המלצות הוועדה.

אני מבין שגורם תחילה מדוע לא קיימה ההמלצה,
ומה המצב בכללו לגבי ההחלטה הזו.

היו"ר י. גורי:

י. ספיר:

בהמשך להצעתו של חבר-הכנסת קרנמן בקשר
למאזני אתא-כורדני אני רוצה להציע שתעשה
בדיקה כזו לגבי כל חברה שהמחזור שלה הוא למעלה מ-1,000,000 ל"י.

אשר לכל עניין המחירים, האינדקס ותוספת
היוקר - עלולות כאן להיות אימפליקציות שונות. ומאחר ואנו דנים תמיד
בעניינים אלה באיחור, אני מציע שנבקש מהמסרדים השונים את החומר הדרוש
ונקיים את הדיון בהקדם.

בגלל מידה מבצע משרד החקלאות את תשלום
נזקי הכפור והטטפונות?

ט. דייין:

אשר למים בגליל התחתון - שר החקלאות אשר פעל
במת הכנסת שבסוף הקיץ יהיו מים בגליל התחתון ולפני שבוע הכחיש דברים אלה
שר האוצר. אני מבקש שוועדת הכספים תשמע על כך באופן ברור ורשמי מה מצב
המים בגליל התחתון והאם תבוצע ההחלטה הזו?

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.